

En sælsom historie

som foregår ude i Sydhavnstippens vilde natur, hvor man kan støde på mange eksotiske dyr lige fra fuglekonge til får ...

En dag midt i oktober foretog jeg en af mine mange ekspeditioner til denne prægtige halvø sammen med min hund, Lulu, der er kendt for at lyde som en søløve. Pludselig blev vi opmærksomme på noget, der lå på en stor sten ude i vandet ganske tæt på bredden. Noget der lignede et lille u. Et tykt lille u.

I den ene ende af u-et var der et par bagluffer og i den anden ende et par kuglerunde øjne, som mildt, men temmelig uinteresseret iagttog os, der stod og gloede bare 10 meter henne ad kysten. Sådan kunne vi sikkert have stået endnu, hvis ikke en herre af den slags, der aldrig kan få nok, havde lusket sig gennem sivene for at komme endnu tættere på. U-et rettede sig ud og blev til en tankestreg, som gled ned i vandet og forsvandt. En rum tid senere dukkede det lille hoved og de runde øjne op langt ude på vandet.

Nu er jeg ikke den store sæl-ekspert, jeg har aldrig før set en sæl ved København og jeg synes, den så noget klein og ensom ud. Var det mon en stor unge, der var blevet væk fra sin mor? Da jeg var kommet hjem overvejede jeg, om jeg skulle cykle ud til den med en sild, og min altid hjælpsomme nabo tilbød at tage med og amme den.

Det blev nu alt sammen ikke til noget, og da jeg et par dage senere kiggede efter sælen, var den væk. Mon ikke den har fundet sine frænder?

Henriette Wiberg Danielsen

Foto: Michael Parly Pedersen, som også var med på ekspeditionen, og som heldigvis havde sit kamera med.